

Tisztelt Támogatónk!

Nyári körlevelünkben is az első szó a köszöneté. Hálásan köszönöm, hogy hűségesen és szeretettel magáénak érzi a Lepramisszió célkitűzéseit, szenvedő embertársaink sorsának jobbra fordítását!

Önök is köszönhetően minden vállalásunkat folyamatosan tudjuk teljesíteni. Azok a gyógyító, rehabilitáló és szűrőtevékenységek, melyeket az idej esztendőben finanszírozunk, egyenletesen haladhatnak előre Kongóban, Indiában. Nagyon szépen köszönöm minden kedves Támogatónknak, hogy lehetővé teszik mindezt!

A napokban megdöbbenő jelenetnek voltam tanúja egy üdülőhelyi fagyaltos standnál. A hosszan kígyózó sorban végre sorra került egy kislány. Tehetetlenül nézegette az óriási kínálatot, mellyel nem tudott megbirkózni, hiszen végigolvasni sem győzte a bőséges választékot. Anyukája egyszer csak ráivallt: „Döntsd már el, hogy melyik háromból kérsz!” Sürgetéséhez csatlakozott az áruházi lány is, már csak a kínosan toporgó sor miatt is... A gyerek pedig tehetetlenségében zokogni kezdett: „Nem tudom, melyiket kérek!” Mire anyukája mérgében, dühösen: „Akkor én döntöm el, vagy megeszed, vagy nem! Édestölcsérben málna, Hupikék törpikék, csokiskeksz!”

A képeslapon látható hétéves kis Dijan gondja nem az, hogy közel harmincféle fagyaltból melyik háromból válassza. Kétségbeesett tekintetén látszik: őt az életnek egészen más szintű gondjai nyomasztják már hétévesen is! Tavaly megégette kezét, de nem érzett semmi fájdalmat. Ez volt az árulkodó jel arról, hogy Dijan – édesapjához hasonlóan – leprafertőzött! A kislány bánatával, félelmével nem tudott édesanyjához bújni, mert ő már 2 éve nem él. Az apja a távoli városban dolgozik, hogy eltartsa kettőjüket, meg a Dijant gondozó nagymamát.

Dijan pontosan tudta: mit jelent az első jel, illetve a kezén, karján, arcán árulkodó foltok! Tudja azt is, hogy a leprabetegségnek nem is a testi része a legszörnyűbb, hiszen apját már meggyógyították. Hanem a lelki: hogy csúfolni fogják, elkerülik, megbélyegzik, és végképp magára marad.

Csodával határos módon Dijan eljutott a kalkuttai Premananda lepramissziós kórházba, ahol már kapja is a szükséges segítséget, mellé sok szeretetet, figyelmet, gondoskodást. Kis élete sínre került ezzel.

Társai azonban még sínylődnek és segítségre várnak, hiszen minden 10. percben egy gyermegről állapítják meg a Földön valahol, hogy leprás!

Hagyományos nyári „fagyifelhívásunkban” idén is azt kérjük szeretettel Támogatóinktól: gyermekeiknek, unokáiknak beszéljenek a Dijanhoz hasonló sorsú gyermekekről! A nyári szabadság, nyaralás és pihenés gondtalan perceiben segítsenek néhány fagyifelhívás árával azokon, akiket az élet megalapvetőbb gondjai terhelnek: az egészség, étel, tanulás, megélhetés általuk megoldhatatlan kérdései.

ŐK nem tehetnek róla.

MI tehetünk értük!

Segíts TE is!

Életek változhatnak meg ezáltal!

Minden adomány segít, és azt hálásan fogadjuk! Köszönjük!

Isten áldását kérem életére. Tisztelettel és szeretettel:

2019 nyarán

Risikóiné Fazekas Márta igazgató